

1. KONOPACKI ZBIGNIEW, Bolesław i Zofia z Dubrów, ps. "HULTAJ"
2. 18.IV.1925r , Wilno
3. Nie dotyczy
4. Ojciec rzemieślnik, uczestnik wojny 1918 - 1920r, Szwoleżer, ranny pod Kijowem w 1920 r. Z.K. po Szkole Powszechnej Nr 21 przy ul. Ostrobramskiej uczył się w Gimnazjum Elektrycznym na Kopanicy, gdzie ukończył 3 klasy. W czerwcu 1942 roku przymusowo został skierowany do wyrębu lasów w rejonie Czerwonej Rzeszy, następnie Landwarowa.
5. Zasadniczo w okresie okupacji pracował tylko dorywczo.
6. Do czasu zaprzysiężenia w konspiracji nie działał.
7. Zaprzysiężony został w ZWZ - AK w sierpniu 1942 r w Wilnie Dzielnica D. Uczestniczył w kolportażu prasy podziemnej, przechowywaniu i transporcie broni.
5 stycznia 1944 r razem z bratem, w kilkusobowej grupie wyruszył do Oddziału Partyzanckiego - 3 Brygada "Szczerbca". Jako celowniczy RKM-u później LKM-u w I kompanii 3-ciej Brygady uczestniczył w akcjach zbrojnych m.in. w Mikuliskach, Polanach, Mirkunach, Graużyszkach, Czarnym Borze, Wlk. Solecznikach, Wojdatkach, Trokach, Jaszunach, Murowanej Oszmiance, Rudominie dwukrotnie, w zasadzkach na szosach i walkach o wyzwolenie Wilna. W stopniu kaprała był dowódcą drużyny. Był dwukrotnie ranny - postrzał w rękę w Murowanej Oszmiance i rana odłamkiem nogi na Belmoncie.
8. 18 lipca 1944 r uniknął rozbrojenia przez Wojska Sowieckie. Nie złożył broni. Przedostał się do Wilna. W sierpniu 1944 został powołany na dowódcę plutonu do odtwarzającej się pod okupacją sowiecką 3-ciej Brygady - dobór żołnierzy, gromadzenie broni, zaopatrywanie w dokumenty.
9. W trakcie organizowania się Brygady rozpoczęły się aresztowania jej członków przez organa NKGB. Z.K. został zatrzymany 22 października 1944 r. W grupie 27 żołnierzy i oficerów Brygady pod dowództwem por. "Kirkora" i zastępcy por. "Brzozy" Z.K. został przez Sąd Wojenny Wojsk NKGB Litewskiej Republiki skazany na 10 lat pozbawienia wolności i dodatkowo 5 lat pozbawienia praw i 5 lat zsyłki. Wywieziony na tereny za Kołem Podbiegunowym pracował w kopalni ropy naftowej w Uhcie, w kopalni węgla w Incie i krótki okres w energetyce na Workucie.
10. Jest inwalidą wojennym.
11. Po powrocie z podupadłym zdrowiem w grudniu 1955 r do Kraju rozpoczął pracę we wrocławskiej energetyce. Jednocześnie roz-

począł naukę w Technikum Energetycznym, następnie studia na Politechnice Wrocławskiej, które ukończył w roku 1968.

W roku 1969 przeniósł się do Warszawy, gdzie pracował zawodowo w Instytucie Energetyki. Na rentę przeszedł w 1984 r.

12. Z tytułu zasług bojowych odznaczony został Krzyżem V.M. V kl., Krzyżem Walecznych, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim.

13. Innych informacji brak.

14. Z. Kłosiński - WPH 1988 nr 1 i 2

H. Siemaszko - Przez trup Polski, W-wa 1989

J. Surwiło - Rachunki nie zamknięte, Wilno 1992

M. Korejwo - Moje ścieżki partyzanckie, Bydgoszcz 1995

Z. Kłosiński - 3. Wileńska, Białystok 1995